

 DUGONICS ANDRÁS
PIARISTA GIMNÁZIUM
DIÁKÖRÖMANYZATA

**DUGONICS ANDRÁS PIARISTA GIMNÁZIUM,
ALAPFOKÚ MŰVÉSZETI ISKOLA ÉS KOLLÉGIUM**

ÉVKÖNYV

a 2014-2015. tanévről

**az iskola alapításának 294. évében
a gimnázium 252. tanévében
az újraalapítás 24. évében**

**kiadja
JUSZTINNÉ NEDELKVICZ ALIZ
igazgató**

**Szeged
2015**

Szerkesztő
Károlyi Attila

A szerkesztőbizottság tagjai
Dékány Zoltán
Jusztinné Nedelkovics Aliz

Műszaki szerkesztő
Veres Dániel

TARTALOM

ELŐSZÓ	7
KÉPES ADATTÁR	9
A tanulók statisztikai adatai	9
A tanárok statisztikai adatai	11
Tanári névtár	12
Gimnáziumi tanulók névtára	29
Nem pedagógus dolgozók névtára	42
A TANÉV KRÓNIKÁJA	45
Az év legfontosabb eseményei	45
Osztálykirándulások	75
Nyári túrák	93
KÖZÖSSÉGEK ISKOLÁJA	107
Lelki, spirituális dimenzió	107
Pasztorális bizottság	111
Templomi közösségünk élete a 2014/2015-ös tanévben	112
Piarista Ifjúsági Találkozó	120
Diák-lelkigyakorlatok	122
Érzelmi, társas dimenzió	126
Visszatekintés a tanévre „Schopenhauer szemével”	126
Tanév végén jutalmazott tanulók	127
A diákönkormányzat	145
TESZI	153
KERT - női és férfi szerepek, családi életre nevelés	153
Mester Tanoda	154
Szellemi, intellektuális dimenzió	161
Szepikomp	161
Érettségizettek névtára	165
Munkaközösségek, tanulmányi versenyek eredményei, tantárgyi dicséretetek	167
Fizikai, gazdasági dimenzió	174
Sporteredmények	174
Zöldár	185
KAPCSOLATOK	187
Szülők és az iskola	187
Támogatók és pályázati programok	191
Öregdiákok és ösztöndíjasok	193
Diákok szereplése szegedi helyszíneken	194
Testvériskolai kapcsolatok és együttműködés más intézményekkel	197
Hálózat	207
A 2015-2016. tanévre beiratkozott tanulók névtára	218
Továbbtanulási eredmények	226

ELŐSZÓ

„Amióta nagy vagyok, és az ötéves húgomnak is több esze van, mint nekem, arra is kíváncsiak, hogy mondd, édes fiam, tulajdonképpen hogy képzeled te el az életet?”

Janikovszky Éva: Kire ütött ez a gyerek?

Jó pár évvel ezelőtt a szegedi piarista tanári karnak előadást tartott egyik öregdiákunk édesanyja, melyben elsősorban a középiskolás diákok pszichés fejlődéséről, nevelési sajátosságairól volt szó. Arról beszélgettünk, milyen sajátos is ez a korosztály. 13 éves koruk körül megérkeznek, 18-19 évesen elballagnak tőlünk. Mikor megérkeznek, még gyerekek; mire érettségiznek, szinte felnőttnek érzik magukat. Hihetetlen változásokon mennek keresztül, s mi, tanárok, ezen az igen göröngyös úton próbáljuk tartani velük a lépést. Szülőként, pedagógusként is sokszor fölteszük nekik az idézett kérdést és a válasz sokszor nem az, amire mi, felnőttként vágyunk. A kérdés csupán az, mit tehetünk mi, az iskola annak érdekében, hogy diákjaink jól tudjanak felelni nem csak nekünk, hanem elsősorban önmaguknak.

Iskolánk 252. tanévében minket is elértek újabb változások az oktatás rendszerében. Sokat lehetett olvasni arról, mi mindennek kell megfelelnie iskolának, tanulónak, pedagógusnak. Azt gondolom azonban, hogy nem téveszthetjük szem elől: az iskolának, különösen a piarista iskolának – a továbbtanulásra való felkészítés mellett – kiemelt feladata, hogy testben és lélekben is fejlessze diákjait, s ezen közben érezze jól magát a gyerek. De mondhatjuk úgy is: segítsük őket abban, hogy minél jobban (teljesebben) „el tudják képzelni az életet”.

Jó érzéssel gondolok arra, hogy tanulóinknak ehhez igen sok minden adott. Örülök a tanulmányi versenyek sokaságának, az ott megszerzett elismeréseknek, és tudom, hogy sportban és művészetekben is kiteljesedhetett az, akiben megvolt a szorgalom, a kitartás és a becsületes munkába vetett hit. Örülök osztályaink sok-sok szabadidős programjának, a játékoknak, az önfeledt nevetéseknek. Hiszem, hogy ezek mind együtt szükségesek ahhoz, hogy egyszer mi is elmondhassuk, amikor mostani diákjaink már rég nem lesznek velünk, s egymás között fölidézzük alakjukat: „... igen ő az, aki elérte és bejárta, és felfedezte, megnyerte és túlszárnyalta és megdöntötte, megtalálta és elfogta és megmentette, legyőzte és felszabadította és kikiáltotta, átélte és megírta és megzenésítette.” Annak tudatában élünk, hogy – ugyan soha nem tökéletes módon, mégis – törekszünk a teljes embert fejleszteni, segíteni, kísérni. Ez úton is szeretném megköszönni munkatársaimnak és mindazoknak a fáradozását, támogatását, akik bármilyen módon segítettek piarista hivatásunk megélését, s hogy ez által tudtuk – közösségi alapértékünk szellemében – egymásra és közös céljainkra figyelve, szeretetben egymást segítve és szolgálva megélni mindennapjainkat.

Papp Attila
igazgató

